

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2020. gada 4. martā*

Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – Vārdiskas un grafiskas preču zīmes “BURLINGTON” – Vārdisku un grafisku preču zīmju “BURLINGTON” un “BURLINGTON ARCADE” īpašnieka iebildumi – 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts – Sajaukšanas iespēja – Nicas nolīgums – 35. klase – Jēdziens “mazumtirdzniecības pakalpojumi” – 8. panta 4. punkts – Maldinoša izmantošana – 8. panta 5. punkts – Reputācija – Vērtēšanas kritēriji – Preču un pakalpojumu līdzība – Iebildumu noraidījums

Apvienotajās lietās no C-155/18 P līdz C-158/18 P

par četrām apelācijas sūdzībām atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, kas iesniegtas 2018. gada 22. februārī,

Tulliallan Burlington Ltd, Sentheljēra [*Saint-Hélier*] (Džērsija), ko pārstāv *A. Norris, barrister*,

prasītāja lietās no C-155/18 P līdz C-158/18 P,

citi lietas dalībnieki:

Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), ko pārstāv *M. Fischer* un *D. Botis*, pārstāvji,

atbildētājs pirmajā instancē,

Burlington Fashion GmbH, Šmalenberga [*Schmallenberg*] (Vācija), ko pārstāv *A. Parr, Rechtsanwältin*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē,

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs *M. Vilaras* [*M. Vilaras*], tiesneši *S. Rodins* [*S. Rodin*], *D. Švābi* [*D. Šváby*], *K. Jirimēe* [*K. Jürimäe*] (referente) un *N. Pisarra* [*N. Piçarra*],

ģenerālvokāts: *Dž. Hogans* [*G. Hogan*],

sekretārs: *M. Longars* [*M. Longar*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2019. gada 10. aprīļa tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2019. gada 26. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – angļu.

Spriedums

- 1 Ar savām apelācijas sūdzībām *Tulli Allan Burlington Ltd* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 6. decembra spriedumu *Tulli Allan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion* (“Burlington”) (T-120/16, EU:T:2017:873), 2017. gada 6. decembra spriedumu *Tulli Allan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion* (“BURLINGTON THE ORIGINAL”) (T-121/16, nav publicēts, EU:T:2017:872), 2017. gada 6. decembra spriedumu *Tulli Allan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion* (“Burlington”) (T-122/16, nav publicēts, EU:T:2017:871) un 2017. gada 6. decembra spriedumu *Tulli Allan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion* (“BURLINGTON”) (T-123/16, nav publicēts, EU:T:2017:870) (turpmāk tekstā – “pārsūdzētie spriedumi”), ar kuriem tā noraidīja prasības atcelt četrus Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 11. janvāra lēmumus lietās R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 un R 1635/2013-4 (turpmāk tekstā – “apstrīdētie lēmumi”) saistībā ar četriem iebildumu procesiem starp *Tulli Allan Burlington* un *Burlington Fashion GmbH*.

Atbilstošās tiesību normas

- 2 Padomes Regula (EK) Nr. 40/94 (1993. gada 20. decembris) par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) tika grozīta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1891/2006 (2006. gada 18. decembris) (OV 2006, L 386, 14. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 40/94”).
- 3 Grozītā Regula Nr. 40/94 ir atcelta un aizstāta ar Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par [Eiropas Savienības] preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.), kas stājusies spēkā 2009. gada 13. aprīlī. Regula Nr. 207/2009 tika grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/2424 (2015. gada 16. decembris) (OV 2015, L 341, 21. lpp.), kura stājās spēkā 2016. gada 23. martā. Regula Nr. 207/2009, tās redakcijā ar grozījumiem, no 2017. gada 1. oktobra tika atcelta un aizstāta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi (OV 2017, L 154, 1. lpp.).
- 4 Ņemot vērā reģistrācijai pieteikto preču zīmju reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas datumus, kas šajā gadījumā ir 2008. gada 19. augusts attiecībā uz reģistrācijām Nr. 982020 un Nr. 982021, 2009. gada 2. aprīlis attiecībā uz reģistrāciju Nr. 1007952 un 2009. gada 8. septembris attiecībā uz reģistrāciju Nr. 1017273 un kas ir noteicošie, lai identificētu piemērojamās materiālās tiesības, šo strīdu reglamentē, pirmkārt, Regulas Nr. 207/2009 procesuālās tiesību normas un, otrkārt, Regulas Nr. 40/94 materiālās tiesību normas attiecībā uz reģistrācijām Nr. 982020, 982021 un 1007952, kā arī Regulas Nr. 207/2009 materiālās tiesību normas attiecībā uz reģistrāciju Nr. 1017273. Šo abu regulu materiālās tiesību normas, kas attiecas uz šo tiesvedību, būtībā ir identiskas.
- 5 Regulas Nr. 40/94 8. panta “Relatīvs atteikuma pamatojums”, kura formulējums ir pārņemts Regulas Nr. 207/2009 8. pantā, bija noteikts:

“1. Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi neregistrē:

[..]

- b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi [ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaušanas iespēja; sajaušanas iespēja ietver asociāciju iespēju ar agrāko preču zīmi].

[..]

4. Ja neregistrētas preču zīmes vai citas plašākā nekā tikai vietējas nozīmes tirdzniecībā izmantotas zīmes īpašnieks iebilst, tad preču zīmi, par kuru iesniegts pieteikums, neregistrē, ja atbilstoši Kopienas tiesību aktiem vai tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuri attiecas uz šo zīmi:

a) tiesības uz šo apzīmējumu ir iegūtas pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas vai prasītās prioritātes datuma attiecībā uz Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu;

b) šī zīme uzliek īpašniekam tiesības aizliegt kādas nākošās preču zīmes izmantošanu.

5. Turklāt, ja 2. punkta nozīmē agrākās preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi neregistrē, ja tā ir identiska vai līdzīga agrākajai preču zīmei un to reģistrē precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme, ja attiecībā uz agrāku Kopienas preču zīmi, tā ir Kopienā pazīstama, un attiecībā uz agrāku valsts preču zīmi, tā ir pazīstama attiecīgajā dalībvalstī, un ja pieteiktās preču zīmes izmantošanā bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi gūt labumu no agrākās preču zīmes atšķirīguma vai atpazīstamības [atšķirtspējas vai reputācijas] vai tai kaitēt.”

6. Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 43. panta 1.–3. punktam “Iebildumu izskatīšana”, kura tiesību normas ir pārņemtas Regulas Nr. 207/2009 42. pantā:

“1. Izskatot iebildumus, Birojs tā noteiktā termiņā lūdz puses, cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus par citu pušu vai paša Biroja iesniegtiem materiāliem.

2. Pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma agrākās Kopienas preču zīmes īpašnieks, kas iesniedzis savus iebildumus, apliecina, ka piecu gadu laikā, pirms Kopienas preču zīmes pieteikuma publicēšanas, agrākā Kopienas preču zīme ir Kopienā faktiski izmantota saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, uz ko tā ir reģistrēta un ko šī persona uzskaita kā savu iebildumu pamatojumu, vai arī norāda pamatotos tās neizmantošanas iemeslus, ar nosacījumu, ka agrākā Kopienas preču zīme tobrīd ir reģistrēta ne mazāk kā piecus gadus. Ja šāda apliecinājuma nav, iebildumus noraida. Ja agrākā preču zīme ir izmantota tikai saistībā ar daļu preču vai pakalpojumu, uz ko tā ir reģistrēta, iebildumu izskatīšanas nolūkos uzskata, ka tā ir reģistrēta tikai attiecībā uz šīm precēm vai pakalpojumiem.

3. Šā panta 2. punktu piemēro attiecībā uz 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētām agrākām preču zīmēm, aizvietojot izmantošanu Kopienā ar izmantošanu tajā dalībvalstī, kur agrākā preču zīme ir aizsargāta.”

7. Regulas Nr. 40/94 44. pantā “Pieteikuma atsaukšana, ierobežošana un grozīšana”, kura tiesību normas ir pārņemtas Regulas Nr. 207/2009 43. pantā, bija paredzēts:

“1. Pieteikuma iesniedzējs var jebkurā laikā atsaukt savu Kopienas preču zīmes pieteikumu vai ierobežot tajā ietverto preču un pakalpojumu sarakstu. Ja pieteikums jau ir publicēts, publicē arī atpakaļ paņemšanas [atsaukšanas] vai ierobežošanas faktu.

2. Attiecībā uz citiem jautājumiem Kopienas preču zīmes pieteikumu var grozīt pēc tā iesniedzēja lūguma, tikai labojot iesniedzēja vārdu un adresi, pareizrakstības kļūdas vai pavairošanas procesā radušās kļūdas, vai acīmredzamas kļūdas, ar nosacījumu, ka minētie labojumi ievērojami neizmaina preču zīmi un nepaplašina preču vai pakalpojumu sarakstu. Ja grozījumi skar preču zīmes atveidojumu vai preču vai pakalpojumu sarakstu un tos izdara pēc pieteikuma publicēšanas, pieteikumu preču zīmes saņemšanai publicē ar grozījumiem.”

- 8 Regulas Nr. 207/2009 63. panta “Apelāciju izskatīšana”, kas ietverts tās VII daļā, 2. punktā bija paredzēts:

“Izskatot apelāciju, Apelācijas padome tās noteiktā termiņā lūdz puses, cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus par otras puses vai pašas padomes iesniegtiem materiāliem.”

- 9 Regulas Nr. 207/2009 75. pantā bija noteikts:

“[EUIPO] lēmumos norāda to pamatojumu. Lēmumi balstās tikai uz tādiem iemesliem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus.”

- 10 Atbilstoši šīs regulas 76. pantam:

“1. Lietas izskatīšanas procesa laikā [EUIPO] izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, [EUIPO] aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi.

2. [EUIPO] var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi.”

- 11 Minētās regulas 151. panta 1. un 2. punktā bija paredzēts:

“1. Starptautiskai reģistrācijai, ko attiecina uz Eiropas [Savienību], no dienas, kad tā reģistrēta atbilstoši Madrides Protokola 3. panta 4. punktam, vai no dienas, kad tā pēc tam attiecināta uz [Savienību] atbilstoši Madrides Protokola 3.b panta 2. punktam, ir tādas pašas sekas kā pieteikumam par [Eiropas Savienības] preču zīmi.

2. Ja nav paziņots par aizsardzības atteikumu saskaņā ar Madrides Protokola 5. panta 1. un 2. punktu vai arī ja šāds atteikums atsaukts, tad starptautiskai preču zīmes reģistrācijai, ko attiecina uz [Savienību], ir no 1. punktā minētās dienas tādas pašas sekas kā tam, ka preču zīme reģistrēta kā [Eiropas Savienības] preču zīme.”

- 12 Šīs pašas regulas 156. panta 1.–3. punktā bija paredzēts:

“1. Starptautisku reģistrāciju, ko attiecina uz Eiropas [Savienību], pakļauj iebildumiem tādā pašā veidā, kā publicētus Eiropas [Savienības] preču zīmju pieteikumus.

2. Paziņojumu par iebildumiem iesniedz trīs mēnešu termiņā, kas sākas sešus mēnešus pēc publicēšanas dienas atbilstoši 152. panta 1. punktam. Iebildumus neuzskata par pienācīgi iesniegtiem, pirms nav samaksāta nodeva par iebildumu iesniegšanu.

3. Aizsardzības atteikums aizstāj [Eiropas Savienības] preču zīmes pieteikuma atteikumu.”

- 13 Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 (1995. gada 13. decembris), ar ko īsteno Padomes Regulu Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995, L 303, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (2005. gada 29. jūnijs) (OV 2005, L 172, 4. lpp.), (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 2868/95”) 19. noteikuma “Iebilduma pamatojums” 1. punktā bija paredzēts:

“[..] [EUIPO] dod iespēju iebilduma iesniedzējai pusei iesniegt faktus, pierādījumus un argumentāciju, kas pamato iebildumu, vai papildināt faktus, pierādījumus vai argumentāciju, kas jau ir iesniegti saskaņā ar 15. noteikuma 3. punktu.”

14 Atbilstoši šīs regulas 50. noteikuma 1. punktam:

“Ja vien nav paredzēts citādi, noteikumus attiecībā uz procedūrām departamentā, kas pieņēmis lēmumu, pret kuru ceļ apelāciju, apelācijas procedūrām piemēro *mutatis mutandis*.

[..]

Ja apelācija ir vērsta pret Iebildumu nodaļas lēmumu, Padome, izskatot apelāciju, aprobežojas ar faktiem un pierādījumiem, kas sniegti līdz termiņiem, ko saskaņā ar Regulu un šajā pantā iekļautajiem noteikumiem noteikusi vai precizējusi Iebildumu nodaļa, ja vien Padome neuzskata, ka saskaņā ar Regulas [Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu] jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi.”

15 Pārskatītais un grozītais 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgums par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām (turpmāk tekstā – “Nicas nolīgums”) tika pieņemts, pamatojoties uz Parīzes Konvencijas par rūpnieciskā īpašuma aizsardzību, kas parakstīta Parīzē 1883. gada 20. martā, pēdējo reizi pārskatīta Stokholmā 1967. gada 14. jūlijā un grozīta 1979. gada 28. septembrī (*Recueil des traités des Nations unies*, 828. sējums, Nr. 11851, 305. lpp.), 19. pantu, kas rezervē Savienības valstīm tiesības atsevišķi slēgt savstarpējus nolīgumus par intelektuālā īpašuma aizsardzību.

16 Klasifikācijā, kas ar to izveidota, 35. klase attiecībā uz pakalpojumiem ir nosaukta šādi:

“Reklāma; darījumu vadīšana; uzņēmumu pārvaldīšana; biroja darbi.”

17 Paskaidrojošajā piezīmē attiecībā uz šo klasi ir precizēts:

“35. klase galvenokārt ietver pakalpojumus, ko personas vai organizācijas sniedz ar mērķi:

1. palīdzēt komercuzņēmumu darbībā vai pārvaldībā vai
2. palīdzēt rūpniecības vai tirdzniecības uzņēmumu darījumu vadīšanas vai komercdarbības jautājumos,

kā arī reklāmas uzņēmumu pakalpojumus, kuru darbība galvenokārt saistīta ar informācijas un ziņojumu sniegšanu sabiedrībai par visu veidu precēm un pakalpojumiem, izmantojot visu veidu informācijas izplatīšanas līdzekļus.

Šajā klasē cita starpā ietverta:

- dažādu preču atlase un izvietošana (izņemot to transportu) citu personu labā, lai dotu patērētājiem iespēju šīs preces ērti aplūkot un iegādāties; šādus pakalpojumus var sniegt mazumtirdzniecības veikalos, vairumtirdzniecības vietās, tirdzniecības automātos un pēc katalogiem ar pasta vai elektronisko saziņas līdzekļu starpniecību, piemēram, izmantojot tīmekļa vietnes vai iepirkšanās programmas televīzijā;
- pakalpojumi, kas ietver rakstveida ziņojumu un ierakstu reģistrāciju, pārrakstīšanu, sastādīšanu, apkopšanu un sistematizēšanu, kā arī matemātisko vai statistisko datu apkopšanu;
- reklāmas aģentūru pakalpojumi un tādi pakalpojumi kā prospektu izplatīšana tieši vai pa pastu, vai preču paraugu izplatīšana. Uz šo klasi var attiekties arī citu pakalpojumu reklamēšana, piemēram, par banku aizdevumiem, arī reklāma pa radio.

[..]”

Tiesvedību priekšvēsture un apstrīdētie lēmumi

- 18 No pārsūdzētajiem spriedumiem izrietošās tiesvedību priekšvēstures apkopojums ir šāds.
- 19 2008. gada 20. novembrī, 2009. gada 13. augustā un 2009. gada 12. novembrī *Burlington Fashion* – persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, – iesniedza pieteikumus par aizsardzības piešķiršanu Eiropas Savienībā šādām starptautiskām reģistrācijām:

- starptautiska reģistrācija Nr. 1017273, ko attiecina uz Eiropas Savienību un kas piešķir aizsardzību attiecībā uz grafisku preču zīmi, kura attēlota šādi:

- starptautiska reģistrācija Nr. 1007952, ko attiecina uz Eiropas Savienību un kas piešķir aizsardzību attiecībā uz grafisku preču zīmi, kura attēlota šādi:

- starptautiska reģistrācija Nr. 982021, ko attiecina uz Eiropas Savienību un kas piešķir aizsardzību attiecībā uz grafisku preču zīmi, kura attēlota šādi:

- starptautiska reģistrācija Nr. W982020, ko attiecina uz Eiropas Savienību un kas piešķir aizsardzību attiecībā uz vārdisku preču zīmi "BURLINGTON".

- 20 Preces, attiecībā uz kurām tika iesniegts reģistrācijas pieteikums, ietilpst 3., 14., 18. un 25. klasē Nicass nolīguma izpratnē un attiecībā uz katru no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:

- 3. klase: "ziepes kosmētikas vajadzībām, ziepes tekstilizstrādājumiem, parfimērijas preces, ēteriskās eļļas, ādas, galvas ādas un matu mazgāšanas, kopšanas un dekoratīvie līdzekļi; personiskās tualetes līdzekļi, kas ietilpst šajā klasē, dezodoranti personīgai lietošanai, pirmsskūšanās līdzekļi un pēcskūšanās līdzekļi";

- 14. klase: “juvelierizstrādājumi, rokaspulksteņi”;
 - 18. klase: “ādas un ādas imitācijas izstrādājumi, proti, ceļasomas, somas (kas ietilpst šajā klasē), nelieli ādas izstrādājumi (kas ietilpst šajā klasē), tostarp naudas maki, kabatas portfeli, atslēgu maki; lietussargi un saules aizsargi saulesargu formā” un
 - 25. klase: “apavi, apģērbi, galvassegas, jostas”.
- 21 2009. gada 12. augustā, 2010. gada 17. maijā un 2010. gada 16. augustā *Tulli Allan Burlington* iesniedza iebildumu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 41. pantu par apstrīdēto preču zīmju reģistrāciju attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 14. un 18. klasē. Iebildumi bija pamatoti tostarp ar nepieciešamību aizsargāt zemāk attēlotās agrākās preču zīmes un tiesības, kuru īpašniece ir *Tulli Allan Burlington*:
- vārdiska preču zīme “BURLINGTON”, kas 2003. gada 5. decembrī Apvienotajā Karalistē reģistrēta ar numuru 2314342 un pienācīgi atjaunota 2012. gada 29. oktobrī, attiecībā uz šādās klasēs ietilpstošiem pakalpojumiem:
 - 35. klase: “reklāmas laukumu noma un īre; izstāžu organizēšana komerciālos vai reklāmas nolūkos; gadatirgu organizēšana komerciālos nolūkos; reklāmas un veicināšanas pakalpojumi un informācijas sniegšana šajās jomās; trešo personu labā veikta dažādu preču komplektēšana, kas klientiem ļauj tās ērti apskatīt un iegādāties virknē nespecializētu mazumtirdzniecības veikalu” un
 - 36. klase: “veikalu un biroju noma; nekustamā īpašuma noma vai apsaimniekošana; ēku vai telpu tajās noma; nekustamā īpašuma pārvaldība; informācijas pakalpojumi saistībā ar veikalu un biroju nomu; nekustamo īpašumu pakalpojumi; līdzekļu ieguldīšana fondos, fondu izveide”;
 - vārdiskā preču zīme “BURLINGTON ARCADE”, kas 2003. gada 7. novembrī tika reģistrēta Apvienotajā Karalistē ar numuru 2314343 un atbilstīgi atjaunota 2012. gada 29. oktobrī, attiecībā uz tiem pašiem pakalpojumiem, kas ietilpst 35. un 36. klasē Nicas nolīguma izpratnē, kā arī šī nolīguma 41. klasē ietilpstošiem pakalpojumiem, kuri atbilst šādam aprakstam: “izklaides pakalpojumi; sacensību organizēšana; izstāžu organizēšana; ar atpūtu saistītas informācijas nodrošināšana; teatralizētu izrāžu pakalpojumi; sporta aprīkojuma nodrošināšana; klātienē mūzikas uzvedumu un klātienē izklaides pakalpojumu nodrošināšana; mūzikas grupu klātienē uzstāšanās aprīkojuma un telpu nodrošināšana; klātienē izklaides pakalpojumu sniegšana; klātienē mūzikas pakalpojumi; dzīvās mūzikas uzvedumu pakalpojumi; klātienē priekšnesumu organizēšana”;

- zemāk attēlotā grafiskā preču zīme, kas 2003. gada 7. novembrī Apvienotajā Karalistē reģistrēta ar numuru 2330341 un atbilstīgi atjaunota 2013. gada 25. aprīlī, attiecībā uz iepriekš minētajiem pakalpojumiem, kuri ietilpst 35., 36. un 41. klasē Nicas nolīguma izpratnē:

- zemāk attēlotā Eiropas Savienības grafiskā preču zīme Nr. 3618857, kas reģistrēta 2006. gada 16. oktobrī un ierobežota anulēšanas procedūras Nr. 8715 C rezultātā, attiecībā uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 35., 36. un 41. klasē Nicas nolīguma izpratnē:

- 35. klase: “reklāmas un veicināšanas pakalpojumi un informācijas sniegšana šajās jomās; trešo personu labā veikta dažādu preču komplektēšana, kas klientiem ļauj tās ērti apskatīt un iegādāties virknē nespecializētu mazumtirdzniecības veikalū”;
 - 36. klase: “veikalu noma; nekustamā īpašuma noma vai apsaimniekošana; ēku vai telpu tajās noma; nekustamā īpašuma pārvaldība; informācijas pakalpojumi saistībā ar veikalu nomu” un
 - 41. klase: “izklaides pakalpojumi; klātienē izklaides pakalpojumu sniegšana”.
- 22 Iebildumu pamatojumam norādītie pamati bija balstīti uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kā arī 8. panta 4. un 5. punktu.
- 23 Ar 2013. gada 10. jūlija, 8. oktobra, 8. novembra un 22. novembra lēmumiem Iebildumu nodaļa iebildumus izskatīja, vienīgi pamatojoties uz agrāku Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 3618857, apmierināja iebildumus attiecībā uz apstrīdētajām precēm, kuras ietilpst 3., 14. un 18. klasē, un piesprieda personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt izdevumus.
- 24 2013. gada 20. augustā, 3. un 11. decembrī, kā arī 2014. gada 2. janvārī *Burlington Fashion* saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantu iesniedza EUIPO četras apelācijas sūdzības par Iebildumu nodaļas lēmumiem.
- 25 Ar apstrīdētajiem lēmumiem EUIPO Apelācijas ceturrtā padome atcēla Iebildumu nodaļas lēmumus un noraidīja minētos iebildumus.

26 Šajos apstrīdētajos lēmumos Apelācijas ceturtā padome būtībā uzskatīja, pirmkārt, ka, runājot par Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu, agrāko preču zīmju reputācija nozīmīgajā teritorijā ir tikusi pierādīta attiecībā uz pakalpojumiem, kuri ietilpst 35. un 36. klasē Nicas nolīguma izpratnē, izņemot pakalpojumu “trešo personu labā veikta dažādu preču komplektēšana, kas klientiem ļauj tās ērti [...] iegādāties virknē nespecializētu mazumtirdzniecības veikalū”. Otrkārt, runājot pamatu, kas balstīts uz šīs regulas 8. panta 4. punktu, Apelācijas ceturtā padome būtībā uzskatīja, ka *Tulli Allan Burlington* nav pierādījusi, ka būtu izpildīti nepieciešamie nosacījumi, lai apliecinātu maldinošu izmantošanu un kaitējumu attiecībā uz mērķsabiedrību. Treškārt, runājot par minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, tā būtībā uzskatīja, ka attiecīgās preces un pakalpojumi ir atšķirīgi un ir izslēgta jebkāda sajaukšanas iespēja, turklāt neatkarīgi no konfliktējošo preču zīmju līdzības.

Tiesvedības Vispārējā tiesā un pārsūdzētie spriedumi

27 Ar prasības pieteikumiem, kas Vispārējās tiesas kanceleijā iesniegti 2016. gada 23. martā, *Tulli Allan Burlington* cēla četras prasības par apstrīdētajiem lēmumiem.

28 Katras no šīm prasībām pamatojumam *Tulli Allan Burlington* izvirzīja trīs pamatus, kuri būtībā attiecās, pirmkārt, uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpumu, procesuālo kļūdu un procesuālo noteikumu pārkāpumu, otrkārt, pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, tiesību tikt uzklautam pārkāpumu, kā arī šīs regulas 8. panta 4. punkta pārkāpumu un, treškārt, minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

29 Pārsūdzētajos spriedumos, kuriem ir identiskas rezolutīvās daļas un pamatojums, Vispārējā tiesa noraidīja visus *Tulli Allan Burlington* izvirzītos pamatus.

30 Attiecībā uz pirmo pamatu pārsūdzēto spriedumu 28. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka Apelācijas ceturtā padome ir uzskatījusi, ka agrāko preču zīmju reputācija attiecībā uz mazumtirdzniecības pakalpojumiem, kas ietilpst 35. klasē Nicas nolīguma izpratnē, nav pierādīta.

31 Pārsūdzēto spriedumu 33. punktā Vispārējā tiesa pauda uzskatu, ka 2005. gada 7. jūlija sprieduma *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, turpmāk tekstā – “spriedums *Praktiker*”, EU:C:2005:425) 34. punkts nepieļauj arī EUIPO atbalstīto tēzi, saskaņā ar kuru tirdzniecības galerijas pakalpojumi galvenokārt ir ierobežoti ar nekustamo īpašumu nomas un pārvaldības pakalpojumiem un ka līdz ar to klienti, kam šie pakalpojumi ir adresēti, principā ir personas, kuras ir ieinteresētas iznomāt minētajā galerijā esošos veikalus vai birojus.

32 Pārsūdzēto spriedumu 34. punktā Vispārējā tiesa no tā secināja, ka, ņemot vērā 35. klases formulējumu Nicas nolīguma izpratnē, “mazumtirdzniecības pakalpojumu” jēdziens, kā Tiesa to ir interpretējusi sprieduma *Praktiker* 34. punktā, ietver arī tirdzniecības galerijas sniegtos tirdzniecības pakalpojumus. Tādējādi pārsūdzēto spriedumu nākamajā punktā tā konstatēja, ka Apelācijas ceturtās padomes izmantotā “mazumtirdzniecības” jēdziena šaurā interpretācija bija kļūdaina un līdz ar to *Tulli Allan Burlington* varēja atsaukties uz agrāko preču zīmju reputācijas aizsardzību saistībā ar visiem ar agrākajām preču zīmēm aptvertajiem pakalpojumiem, kas ietilpst šajā 35. klasē.

33 Pārsūdzēto spriedumu 37.–42. punktā atgādinājusi Tiesas judikatūru par Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā paredzēto preču zīmju ar reputāciju aizsardzību, Vispārējā tiesa pārsūdzēto spriedumu 43. punktā pauda uzskatu, ka izskatāmajā lietā *Tulli Allan Burlington* nav iesniegusi Apelācijas ceturtajā padomē vai Vispārējā tiesā saskanīgus pierādījumus, kas ļautu secināt, ka reģistrācijai pieteikto preču zīmju izmantošanas rezultātā netaisnīgi tiks gūts labums no agrāko preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas. Pārsūdzēto spriedumu nākamajos punktos Vispārējā tiesa norādīja, ka, lai gan *Tulli Allan Burlington* uzsver savu agrāko preču zīmju “gandrīz unikālo” raksturu, tā nav sniegusi konkrētus pierādījumus, kas varētu pamatot faktu, ka reģistrācijai pieteikto preču zīmju izmantošana samazinātu agrāko preču zīmju pievilcību.

- 34 Attiecībā uz apgalvoto procesuālo noteikumu pārkāpumu, kas esot pieļauts apstrīdētajos lēmumos, Vispārējā tiesa pārsūdzēto spriedumu 46. punktā norādīja, ka *EUIPO* instances pienācīgi ir ņēmušas vērā *Tulli Allan Burlington* apsvērumus, un līdz ar to noraidīja iebildumu kā nepamatotu.
- 35 Attiecībā uz otro pamatu Vispārējā tiesa, pirmkārt, noraidīja *Tulli Allan Burlington* argumentāciju par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un par tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu. It īpaši pārsūdzēto spriedumu 53. punktā tā pauda uzskatu, ka *Tulli Allan Burlington* patiešām varēja iesniegt apsvērumus par Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem.
- 36 Šajā ziņā pārsūdzēto spriedumu 54. un 55. punktā Vispārējā tiesa būtībā apgalvoja, ka tad, ja *Tulli Allan Burlington* Apelācijas ceturtajā padomē nav izklāstījusi iebildumu, kuru tā pati bija izvirzījusi procesā Iebildumu nodaļā, proti, Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta pārkāpumu, tā nevar šai apelācijas padomei pārnest, ka pēdējā minētā nav lūgusi procesa dalībniecēm iesniegt papildu apsvērumus šajā jautājumā.
- 37 Otrkārt, Vispārējā tiesa, pārsūdzēto spriedumu 56.–58. punktā atgādinājusi judikatūru attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktā paredzētajiem nosacījumiem un judikatūru attiecībā uz pierādīšanas pienākumu, konstatēja, ka *Tulli Allan Burlington* nav iesniegusi nepieciešamos faktiskos vai tiesiskos pierādījumus, lai pierādītu, ka ar šīs tiesību normas piemērošanu saistītie nosacījumi ir pienācīgi izpildīti, jo *Tulli Allan Burlington* vienīgi procesā Apelācijas ceturtajā padomē apgalvoja, ka atstāj spēkā argumentus, kurus tā bija iesniegusi Iebildumu nodaļā.
- 38 Tādējādi Vispārējā tiesa noraidīja otro pamatu, uzskatot, ka Apelācijas ceturtā padome pamatoti apgalvoja, ka *Tulli Allan Burlington* nav pierādījusi, ka ir pienācīgi izpildīti nosacījumi, lai pamatotu prasības saistībā ar apzīmējuma maldinošu izmantošanu.
- 39 Attiecībā uz trešo pamatu Vispārējā tiesa, atgādinājusi judikatūru par sajaukšanas iespēju, pārsūdzēto spriedumu 66.–68. punktā pauda uzskatu, ka Apelācijas ceturtā padome pamatoti ir apgalvojusi, ka ar reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm aptvertās preces nav līdzīgas pakalpojumiem, kas aptverti ar agrākajām preču zīmēm un kas ietilpst 35. un 36. klasē Nicas nolīguma izpratnē. Konkrētāk, attiecībā uz šo 35. klasi Vispārējā tiesa pārsūdzēto spriedumu 70. punktā atgādināja, ka Savienības tiesa ir konstatējusi, ka mazumtirdzniecības pakalpojumiem ir nepieciešams, lai pārdošanai piedāvātās preces tiktu detalizēti precizētas. Šajā ziņā Vispārējā tiesa atsaucās uz spriedumu *Praktiker* (50. punkts) un 2008. gada 24. septembra spriedumu *Oakley/ITSB – Venticinque* (“O STORE”) (T-116/06, EU:T:2008:399, 44. punkts).
- 40 Vispārējā tiesa uzskata – tā kā nav norādītas preces, kuras var pārdot dažādos tādu galeriju veidošajos veikalos kā *Burlington Arcade* galerija, nav iespējams konstatēt līdzību vai papildinošo raksturu starp pakalpojumiem, ko aptver agrākās preču zīmes, un precēm, ko aptver reģistrācijai pieteiktās preču zīmes. Pārsūdzēto spriedumu 72. punktā Vispārējā tiesa no tā secināja, ka *Tulli Allan Burlington* arguments, saskaņā ar kuru iepirkšanās galerijas pakalpojumiem nav nepieciešams norādīt attiecīgās preces, ir jānoraida, jo, ņemot vērā 35. klases Nicas nolīguma izpratnē formulējumu, “mazumtirdzniecības pakalpojumu” jēdziens, kā Tiesa to ir interpretējusi sprieduma *Praktiker* 34. punktā, ietver arī tirdzniecības galerijas sniegtos tirdzniecības pakalpojumus.
- 41 Pārsūdzēto spriedumu 74. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka, tā kā nav izpildīts viens no Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajiem nepieciešamajiem nosacījumiem, trešais pamats, kā arī prasības kopumā ir jānoraida.

Tiesvedība Tiesā un lietas dalībnieku prasījumi

- 42 Ar savām apelācijas sūdzībām *Tulli Allan Burlington* lūdz Tiesu:
- atcelt pārsūdzētos spriedumus, ciktāl ar tiem noraidītas apelācijas sūdzības par apstrīdētajiem lēmumiem;
 - atcelt apstrīdētos lēmumus vai, pakārtoti, nodot lietas atpakaļ Vispārējai tiesai sprieduma taisīšanai atbilstoši Tiesas spriedumam un
 - piespriest *EUIPO*, kā arī *Burlington Fashion* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 43 *EUIPO* prasījumi Tiesai ir šādi:
- atcelt pārsūdzētos spriedumus, ciktāl Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasības, kas pamatotas ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un trīs agrākajām Lielbritānijas preču zīmēm ar numuriem Nr. 2314342, 2314343 un 2330341;
 - pārējā daļā apelācijas sūdzības noraidīt un
 - piespriest katram lietas dalībniekam segt savus tiesāšanās izdevumus pašam.
- 44 *Burlington Fashion* prasījumi Tiesai ir šādi:
- noraidīt apelācijas sūdzības kopumā un
 - piespriest *Tulli Allan Burlington* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas *Burlington Fashion* radušies Tiesā, Vispārējā tiesā, kā arī procesos Apelācijas ceturtajā padomē.
- 45 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2018. gada 12. jūnija lēmumu lietas tika apvienotas rakstveida un mutvārdu procesā, kā arī sprieduma taisīšanai.

Par apelācijas sūdzībām

- 46 Savu apelācijas sūdzību pamatojumam *Tulli Allan Burlington* izvirza trīs pamatus, kas ir identiski četrās attiecīgajās lietās un attiecas: pirmais – uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpumu, otrs – uz šīs regulas 8. panta 4. punkta pārkāpumu un trešais – uz minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Par apelācijas sūdzību pirmo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 47 Pirmais *Tulli Allan Burlington* izvirzītais pamats attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpumu saistībā ar iebildumiem, kas balstīti uz kaitējumu agrākās preču zīmes reputācijai.
- 48 Šis pirmais pamats būtībā ir sadalīts trīs daļās.

- 49 Pirmā pamata pirmajā daļā *Tulli Allan Burlington* uzskata, ka, ņemot vērā pierādījumus par šīs reputācijas raksturu un apmēru, Vispārējā tiesa, balstīdamās uz vispārēju novērtējumu, ņemot vērā 2008. gada 27. novembra spriedumā *Intel Corporation* (C-252/07, EU:C:2008:655, 42. punkts) izklāstītos faktorus, esot nospriedusi, ka konkrētā sabiedrības daļa saskatīs saikni starp agrākajām preču zīmēm un reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm.
- 50 Proti, tirdzniecības galerijas pakalpojumiem esot nepieciešama mijiedarbība ar veikalos pārdoto preču galapatērētājiem. Tirdzniecības galerijas mazumtirgotāji un to preces iegūstot prestiža statusu tādēļ, ka tās tiek asociētas ar *Burlington Arcade* tirdzniecības galeriju, un patērētājs agrākās preču zīmes asociējot ar luksusa preču, piemēram, rotaslietu, ādas izstrādājumu vai smaržu, piedāvājumu.
- 51 Tā vietā, lai konstatētu saikni starp agrākajām preču zīmēm un reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm, Vispārējā tiesa esot izvērtējusi atšķirtspējai nodarīto kaitējumu un netaisnīgi gūto labumu no tās.
- 52 Pirmā pamata otrajā daļā par atšķirtspējas vājināšanu un no tās netaisnīgi gūto labumu *Tulli Allan Burlington* apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzēto spriedumu 36.–44. punktā ir uzskatījusi, ka *Tulli Allan Burlington* nav sniegusi pierādījumus par šādu vājināšanos vai šādu labumu, ņemot vērā minētajā judikatūrā noteiktos kritērijus.
- 53 Vispārējās tiesas pieeja pārsūdzēto spriedumu 44. un 45. punktā kļūdaini esot stingrāka nekā judikatūrā prasītā. Tādējādi tā esot ņēmusi vērā tirdzniecības galerijas veikalu preču zīmju reputāciju, lai gan tai neesot nozīmes. Tāpat Vispārējā tiesa esot ņēmusi vērā faktu, ka vārds “Burlington” ir arī citu ļoti zināmu vietu nosaukums, lai gan tai nebija nekādu pierādījumu par šo vietu iespējamo reputāciju, kas tai esot licis pieprasīt tādu pierādījumu līmeni, kuru nebija iespējams sasniegt. Tādējādi Vispārējā tiesa neesot ievērojusi Tiesas 2008. gada 27. novembra spriedumā *Intel Corporation* (C-252/07, EU:C:2008:655) izstrādāto pieeju.
- 54 Turklāt Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā atbilstošos pierādījumus, kas tai tika iesniegti un kas arī bija iesniegti procesā Apelācijas ceturtajā padomē, un kas esot bijuši pietiekami, ņemot vērā Tiesas judikatūru (spriedumi, 2008. gada 27. novembris, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 76. un 77. punkts, kā arī 2013. gada 14. novembris, *Environmental Manufacturing/ITSB*, C-383/12 P, EU:C:2013:741, 43. punkts).
- 55 Ar pirmā pamata trešo daļu *Tulli Allan Burlington* Tiesā atkārtoti vienu no pamatiem, kuru tā bija iesniegusi savu prasību atcelt apstrīdētos lēmumus pamatojumam un saskaņā ar kuru Apelācijas ceturtā padome un vēlāk Vispārējā tiesa nav ņēmušas vērā tām iesniegtos argumentus.
- 56 *Burlington Fashion* lūdz noraidīt apelācijas sūdzību pirmo pamatu kopumā.
- 57 Attiecībā uz pirmā pamata pirmajām divām daļām tā uzskata, ka *Tulli Allan Burlington* nav izskaidrojusi iemeslu, kādēļ pastāvētu nepamatotas priekšrocības vai kaitējuma risks attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 14. un 18. klasē Nicas nolīguma izpratnē. No vienas puses, nevar piekrist agrāko preču zīmju unikālajam raksturam, jo *Burlington Fashion* jau ilgu laiku izmantoja identisku vai līdzīgu apzīmējumu saistībā ar dažādu preču klāstu. Otrkārt, *Tulli Allan Burlington* neesot iesniegusi arī pierādījumus par saikni starp apzīmējumiem, kas aizsargāti ar agrākajām preču zīmēm, un tirdzniecības galeriju *Burlington Arcade*.
- 58 Turklāt Vispārējai tiesai nevarot pārnest, ka tā *Tulli Allan Burlington* ir noteikusi augstāku pierādīšanas standartu nekā tas, kas izriet no judikatūras. Tā uzskata, ka iebildumu iesniedzējai ir jāpierāda, ka ir izpildīti divi autonomi nosacījumi, proti, pirmkārt, ar reputāciju apveltītās preču zīmes attēla un identitātes izkliešana konkrētās sabiedrības daļas uztverē un, otrkārt, šīs sabiedrības daļas saimnieciskās rīcības izmaiņas. Vispārējā tiesa savos pārsūdzēto spriedumu 43. punktā paustajos

secinājumos esot pareizi apstiprinājusi, ka *Tulli Allan Burlington* Apelācijas ceturtajai padomei vai Vispārējai tiesai neesot iesniegusi pietiekamus pierādījumus, lai apliecinātu, ka šie nosacījumi bija izpildīti.

- 59 *EUIPO* uzskata, ka apelācijas sūdzību pirmais pamats ir pilnībā jānoraida.
- 60 Attiecībā uz šī pamata pirmo daļu *EUIPO* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir tieši atsaukusies uz atbilstošo judikatūru saistībā ar saiknes esamības starp konfliktējošajām preču zīmēm vērtējumu. Vispārējā tiesa, atsaukdams uz 2008. gada 27. novembra spriedumu *Intel Corporation* (C-252/07, EU:C:2008:655), pēc tam būtībā esot uzskatījusi, ka ar to, ka agrākai preču zīmei ir spēcīga reputācija, nepietiek, lai pierādītu, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanas rezultātā netaisnīgi tiek gūts vai varētu tikt netaisnīgi gūts labums no agrākas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas, vai tiek vai varētu tikt tai nodarīts kaitējums. Vispārējā tiesa esot pamatoti uzsvērusi, ka tās īpašniekam vēl ir jāpierāda, ka agrākās preču zīmes īpašnieka piedāvāto preču vai pakalpojumu vidusmēra patērētāja saimnieciskā rīcība mainījās vai varēja mainīties reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanas dēļ.
- 61 Runājot par pirmā pamata otro daļu, *EUIPO* uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pareizi nospriedusi, ka *Tulli Allan Burlington* nav iesniegusi pietiekamus pierādījumus, lai apstiprinātu šādu risku, un ka Vispārējās tiesas izvirzītās prasības attiecībā uz pierādījumiem nav pārmērīgi augstas, ciktāl Vispārējā tiesa ir stingri izpildījusi Tiesas judikatūru.

Tiesas vērtējums

- 62 Ar pirmā pamata pirmo daļu *Tulli Allan Burlington* apgalvo, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētajos spriedumos nav pārbaudījusi, vai pastāv saikne starp agrākajām preču zīmēm, kuras tā ir atzinusi par tādām, kam ir reputācija, un reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm, lai gan šādas saiknes esamība esot nepieciešams nosacījums, lai saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu konstatētu kaitējumu agrākajām preču zīmēm.
- 63 Šajā ziņā ir jānorāda, ka Tiesa 2008. gada 27. novembra spriedumā *Intel Corporation* (C-252/07, EU:C:2008:655, 30. punkts un tajā minētā judikatūra) ir nospriedusi, ka šīs regulas 8. panta 5. punktā paredzētie kaitējumi preču zīmēm ar reputāciju, ja tie rodas, ir sekas noteiktai agrāko un vēlāko preču zīmju līdzības pakāpei, kuras dēļ konkrētā sabiedrības daļa saskata šo preču zīmju tuvumu, proti, tā saskata saikni starp tām, bet nesajauc tās.
- 64 Ja sabiedrības apziņā šādas saiknes nav, vēlākas preču zīmes izmantošana neļauj negodīgi gūt labumu no agrākas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai nodarīt tai kaitējumu (spriedums, 2008. gada 27. novembris, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 31. punkts).
- 65 Tomēr Tiesa tomēr ir precizējusi, ka ar šādu saikni pašu par sevi vien nepietiek, lai secinātu, ka pastāv viens no minētās regulas 8. panta 5. punktā paredzētajiem kaitējumiem, kas ir šajā normā paredzētās preču zīmju ar reputāciju aizsardzības īpašais nosacījums (spriedums, 2008. gada 27. novembris, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 32. punkts).
- 66 Šīs tiesību normas piemērošana ir pakļauta trim nosacījumiem, proti, pirmkārt, saikne starp agrākajām preču zīmēm un reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm, otrkārt, iebildumu pamatojumam norādītās agrākās preču zīmes reputācijas esamība un, treškārt, iespēja, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanas bez pietiekama iemesla rezultātā netaisnīgi tiks gūts labums no agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai tai tiks nodarīts kaitējums. Tā kā šie trīs nosacījumi ir kumulatīvi, ar to, ka nav izpildīts viens no tiem, pietiek, lai minēto tiesību normu nevarētu piemērot.

- 67 Šajā lietā, veicot vērtējumu atbilstoši Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktam, Vispārējā tiesa pārsūdzēto spriedumu 35. punktā vispirms konstatēja, ka *Tulli Allan Burlington* var atsaukties uz agrāko preču zīmju reputācijas aizsardzību attiecībā uz pakalpojumiem, kuri ir aptverti ar reģistrācijām, kas ietilpst 35. klasē Nicas nolīguma izpratnē. Tālāk, šo spriedumu 36. punktā, tā norādīja, ka Apelācijas ceturtā padome apstrīdētajos lēmumos ir uzskatījusi, ka nepastāvēja saikne starp konfliktējošajām preču zīmēm un ka *Tulli Allan Burlington* nav pierādījusi, ka reģistrācijai pieteikto preču zīmju izmantošana būtu ļāvusi netaisnīgi gūt labumu no agrāko preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas vai ka tā varētu tām nodarīt kaitējumu. Neizvērtējot, vai pastāv saikne starp konfliktējošajām preču zīmēm, Vispārējā tiesa ir tieši pievērsusies šajā pantā paredzētā trešā nosacījuma, proti, par dažādiem kaitējuma riskiem, pārbaudei.
- 68 Pārsūdzēto spriedumu 37.–42. punktā atgādinājusi Tiesas judikatūru attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu, Vispārējā tiesa faktiski šo spriedumu 43.–45. punktā tikai apstiprināja apstrīdētos lēmumus, būtībā uzskatīdama, ka *Tulli Allan Burlington* iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, lai apstiprinātu, ka reģistrācijai pieteikto preču zīmju izmantošana samazinātu agrāko preču zīmju pievilcību.
- 69 Kā atgādināts šī sprieduma 66. punktā, Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta piemērošana ir pakļauta trim kumulatīviem nosacījumiem, tādēļ tas, ka viens no tiem nav izpildīts, ir pietiekami, lai šī tiesību norma netiktu piemērota.
- 70 No tā izriet, ka pārsūdzētajos spriedumos Vispārējā tiesa, nepieļaudama tiesību kļūdu, varēja vispirms pārbaudīt, vai, pamatojoties uz pieņēmumu, ka patērētāji saskatīs saikni starp reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm un agrākajām preču zīmēm, pastāv iespēja, ka pirmo minēto preču zīmju izmantošanas rezultātā netaisnīgi tiks gūts labums no otro minēto preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas vai tām tiks nodarīts kaitējums. Konstatējot šādas iespējas neesamību, tā arī noraidīja nepieciešamību pārbaudīt pieņēmumu, uz kuru tā pamatojās, proti, saiknes starp agrākajām preču zīmēm un reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm, precizo raksturu.
- 71 Līdz ar to pirmā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.
- 72 Ar pirmā pamata otro daļu *Tulli Allan Burlington* būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, izvērtējot, vai pastāv iespēja, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmju izmantošanu bez iemesla varētu tikt netaisnīgi gūts labums no agrāko preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas vai tām nodarīts kaitējums Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē.
- 73 Šajā ziņā ir jāatgādina, no vienas puses, ka kaitējums, pret kuru Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkts nodrošina aizsardzību par labu preču zīmēm ar reputāciju, ir, pirmkārt, kaitējums agrākās preču zīmes atšķirtspējai, otrkārt, kaitējums šīs preču zīmes reputācijai un, treškārt, labums, kas tiek netaisnīgi gūts no minētās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas (spriedums, 2008. gada 27. novembris, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 27. punkts).
- 74 Lai piemērotu minēto normu, pietiek tikai ar vienu no šiem trim kaitējuma veidiem (spriedums, 2008. gada 27. novembris, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 28. punkts).
- 75 No otras puses, lai gan agrākās preču zīmes īpašniekam nav jāpierāda, ka pastāv faktiski un pašreizējs kaitējums tā preču zīmei Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē, tam tomēr ir jāpierāda tādu faktu esamība, kas ļauj secināt, ka pastāv nopietns šāda kaitējuma rašanās risks nākotnē (spriedums, 2008. gada 27. novembris, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 38. punkts).

- 76 Tas, vai pastāv kāds no minētajā pantā paredzētajiem kaitējumiem vai nopietna iespēja, ka šāds kaitējums radīsies nākotnē, ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus faktorus, kuriem ir nozīme konkrētajā lietā, tostarp agrākās preču zīmes reputācijas intensitāti un atšķirtspējas pakāpi, konfliktējošo preču zīmju līdzības pakāpi, kā arī attiecīgo preču un pakalpojumu raksturu un līdzības pakāpi (spriedums, 2008. gada 27. novembris, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 68. punkts).
- 77 Konkrētāk, attiecībā uz kaitējumu agrākās preču zīmes atšķirtspējai, ko apzīmē arī kā “atšķaidīšanu” [vājināšanu], “samazināšanu” vai “pārklāšanu” – šis kaitējums rodas tādēļ, ka tiek vājināta minētās preču zīmes spēja preces vai pakalpojumus, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta un izmantota, identificēt kā tādus, ko piegādā šīs preču zīmes īpašnieks, jo vēlākās preču zīmes izmantošana izraisa agrākās preču zīmes identitātes un tās ietekmes uz sabiedrības apziņu kļedēšanu. It īpaši tas tā ir gadījumā, kad agrākā preču zīme, kas radīja tūlītēju asociāciju ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta, vairs to nespēj (spriedums, 2008. gada 27. novembris, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 29. punkts).
- 78 Tiesa ir arī precizējusi, ka pierādījums par to, ka vēlākās preču zīmes izmantošana nodara vai varētu nodarīt kaitējumu agrākās preču zīmes atšķirtspējai, paredz pierādīt izmaiņas preču vai pakalpojumu, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrākā preču zīme, vidusmēra patērētāja saimnieciskajā rīcībā sakarā ar vēlākās preču zīmes izmantošanu vai nopietnu risku, ka šādas izmaiņas radīsies nākotnē (spriedums, 2008. gada 27. novembris, *Intel Corporation*, C-252/07, EU:C:2008:655, 77. punkts).
- 79 Izskatāmajā lietā pārsūdzēto spriedumu 43. punktā Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nedz Apelācijas padomē, nedz Vispārējā tiesā nav iesniegusi saskanīgus pierādījumus, kas ļautu secināt, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmju izmantošanu “netaisnīgi tiek gūts labums no agrāko preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas”, tādējādi atsaucoties tikai uz vienu no trim Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā paredzētajiem kaitējuma veidiem.
- 80 Šo konstatējumu Vispārējā tiesa ir pamatojusi pārsūdzēto spriedumu 44. punktā, apgalvojot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja nav “sniegusi pierādījumus, kas varētu pamatot faktu, ka reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošana samazinātu tās agrāko preču zīmju pievilcību”.
- 81 Pirmkārt, Vispārējās tiesas pārprotamā atsauce uz agrāko preču zīmju “pievilcības” iespējamo samazinājumu nevar droši apstiprināt, ka tā patiešām ir novērtējusi kaitējuma iespēju agrāko preču zīmju atšķirtspējai vai reputācijai Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta izpratnē. Otrkārt, konstatējums par šādas samazināšanās iespējas neesamību katrā ziņā nevar pierādīt, ka nepastāv iespēja netaisnīgi gūt labumu no agrāko preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas šīs pašas tiesību normas izpratnē.
- 82 Pārsūdzēto spriedumu 45. punktā Vispārējā tiesa piebilda, ka “fakts, ka citam saimnieciskās darbības subjektam var tikt atļauts izmantot preču zīmi, kas ietver vārdu “burlington”, attiecībā uz precēm, kuras līdzinās tām precēm, kas tiek tirgotas prasītājas Londonas galerijā, no vidusmēra patērētāja skatījuma pats par sevi nevar ietekmēt šīs vietas komerciālo pievilcīgumu”.
- 83 Tomēr šis Vispārējās tiesas konstatējums, pieņemot, ka tas ir pareizs, tieši neattiecas ne uz vienu no trim Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktā paredzētajiem kaitējuma veidiem. Tie attiecas nevis uz vietas, kas apzīmēta ar agrāko preču zīmi, “komerciālo pievilcību”, bet gan uz risku, ka ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu bez pietiekama iemesla varētu netaisnīgi tikt gūts labums no šīs agrākās preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai nodarīts tai kaitējums.
- 84 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Vispārējā tiesa nav izvērtējusi *Tulliallan Burlington* iesniegtos pierādījumus iebildumu pamata, kas izriet no Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta, pamatojumam, ņemot vērā šajā tiesību normā paredzētos kritērijus, un līdz ar to ir pieļāvis tiesību kļūdu.

85 Tātad pirmā pamata otrā daļa ir pamatota. Līdz ar to, nepastāvot vajadzībai izvērtēt pirmā pamata trešo daļu, šis pamats ir jāapmierina.

Par apelācijas sūdzību otro pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

86 Apelācijas sūdzības pamatojumam izvirzītajam otrajam pamatam ir divas daļas. Pirmā daļa attiecas uz tiesību tikt uzklusītam pārkāpumu un otrā daļa ir par Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta, kas attiecas uz prasību sakarā ar apzīmējuma maldinošu izmantošanu, pārkāpumu.

87 Attiecībā uz otrā pamata pirmo daļu *Tulli Allan Burlington* norāda, ka Iebildumu nodaļa reģistrācijai pieteikto preču zīmju spēkā esamību ir novērtējusi, vienīgi pamatojoties uz agrāko Eiropas Savienības preču zīmi un ņemot vērā Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu.

88 *Tulli Allan Burlington*, kas bija izvirzījusi iebildumu pamatus, kuri balstīti arī uz šīs regulas 8. panta 1. un 4. punktu, esot saglabājusi visus savus iebildumu pamatus procesā Apelācijas ceturtajā padomē. Savā 2015. gada 28. septembra vēstulē tā esot paudusi nodomu izskatīt lietas, arī pamatojoties uz agrāko Lielbritānijas preču zīmi Nr. 2314343, aicinot lietas dalībniekus iesniegt savus apsvērumus par šo preču zīmi, bet neatsaucoties uz citiem pārbaudes pamatiem un neaicinot lietas dalībniekus iesniegt apsvērumus par citu pamatu.

89 Tādējādi *Tulli Allan Burlington* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav atzinusi, ka Apelācijas ceturtajai padomei būtu bijis jāaicina lietas dalībnieki iesniegt savus apsvērumus saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktu. Pārsūdzēto spriedumu 54. punktā Vispārējā tiesa esot apstiprinājusi, ka šai Apelācijas ceturtajai padomei nebija jālūdz lietas dalībniekiem iesniegt papildu apsvērumus, un tas esot pretrunā tiesībām tikt uzklusītam, ja vien netiek lemts tikai par jautājumu saistībā ar šīs regulas 8. panta 5. punktu.

90 Ar otrā pamata otro daļu *Tulli Allan Burlington* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzēto spriedumu 62. punktā ir nospriedusi, ka *Tulli Allan Burlington* nav iesniegusi pierādījumus, ka bija izpildīti Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punkta nosacījumi. Precīzāk, tā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā savos secinājumos ir pieļāvusi kļūdu, ņemot vērā Apelācijas ceturtās padomes rīcībā esošos pierādījumus par agrāko preču zīmju reputāciju.

91 *EUIPO* un *Burlington Fashion* lūdz noraidīt apelācijas sūdzības pamatojumam izvirzīto otro pamatu.

Tiesas vērtējums

92 Ar otrā pamata pirmo daļu *Tulli Allan Burlington* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pārkāpusi *Tulli Allan Burlington* tiesības tikt uzklusītai, neatzīdama, ka Apelācijas ceturtajai padomei būtu bijis jāaicina lietas dalībnieki iesniegt savus apsvērumus par Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktu, jo tā atšķirībā no *EUIPO* Iebildumu nodaļas bija iecerējusi šo jautājumu aplūkot.

93 No Regulas Nr. 207/2009 75. panta izriet, ka *EUIPO* lēmumi var tikt balstīti tikai uz tādiem pamatiem, par ko attiecīgajiem lietas dalībniekiem ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus. Šajā tiesību normā ir noteiktas lietas dalībnieku tiesības tikt uzklusītiem procesā *EUIPO*.

94 Šīs tiesības attiecas uz visiem šāda lēmuma pamatā esošajiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem, bet ne uz galīgo nostāju, ko iestāde ir paredzējusi paust (rikojums, 2015. gada 8. septembris, *DTL Corporación /ITSB*, C-62/15 P, nav publicēts, EU:C:2015:568, 45. punkts). Tās arī nenosaka, ka *EUIPO* apelācijas padomei pirms galīgās nostājas pieņemšanas attiecībā uz kādu no lietas dalībnieku iesniegtajiem

elementiem ir pienākums dot šiem lietas dalībniekiem jaunu iespēju paust savu viedokli par minētajiem elementiem (spriedums, 2012. gada 19. janvāris, *ITSB/Nike International*, C-53/11 P, EU:C:2012:27, 53. punkts). Turklāt lietas dalībnieks, kas pats ir iesniedzis attiecīgos faktus un pierādījumus, hipotētiski ir varējis minētās iesniegšanas laikā pilnībā izklāstīt šo pierādījumu iespējamo nozīmi strīda atrisināšanā (rikojums, 2010. gada 4. marts, *Kaul/ITSB*, C-193/09 P, nav publicēts, EU:C:2010:121, 66. punkts).

- 95 Šajā lietā pati *Tulli Allan Burlington* atsaucās uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktu kā uz vienu no savu iebildumu pamatiem, un šajā ziņā tā varēja iesniegt argumentus un pierādījumus, kurus tā uzskatīja par atbilstošiem.
- 96 Proti, Vispārējā tiesa pārsūdzēto spriedumu 53. punktā ir norādījusi, ka no attiecīgās lietas materiāliem izriet, ka visā procesa *EUIPO* instancēs laikā *Tulli Allan Burlington* patiešām varēja iesniegt savus apsvērumus. *Tulli Allan Burlington* neapstrīd šo apgalvojumu un savās apelācijas sūdzībās pati atzīst, ka savos 2014. gada 20. februāra apsvērumos, kas iesniegti Apelācijai ceturtajai padomei, tā bija paziņojusi, ka uztur spēkā visus savu iebildumu pamatus, tostarp to, kas bija balstīts uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktu.
- 97 Turklāt, kā Tiesa ir norādījusi 2007. gada 13. marta spriedumā *ITSB/Kaul* (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 57. punkts), saistībā ar iesniegto apelācijas sūdzību Apelācijas padomei ir jāveic jauna un pilna iebildumu izvērtēšana pēc būtības gan attiecībā uz tiesību jautājumiem, gan faktiem. No tā izriet, ka izskatāmajā lietā Apelācijas padomei bija jāveic jauna visu *Tulli Allan Burlington* izvirzīto iebildumu pamatu pārbaude, tostarp arī pamats, kas attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktu. Līdz ar to savos apsvērumos Apelācijas padomē *Tulli Allan Burlington* varēja izvirzīt jebkādu papildu argumentus, kurus tā uzskatīja par nozīmīgiem attiecībā uz šo iebildumu pamatu, un nebija nepieciešams, lai Apelācijas padome īpaši lūgtu to darīt.
- 98 Tādējādi Vispārējā tiesa pamatoti nosprieda, ka Apelācijas ceturtajai padomei nevar pārņemt, ka tā nav lūgusi lietas dalībniekiem iesniegt papildu apsvērumus šajā jautājumā.
- 99 No tā izriet, ka otrā pamata pirmā daļa ir jānoraida kā nepamatota.
- 100 Ar otrā pamata otro daļu *Tulli Allan Burlington* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pieļāvusi kļūdu vērtējumā attiecībā uz pierādījumiem, kas iesniegti, pamatojot tās iebildumus, kuri balstīti uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 4. punktu.
- 101 Saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru no LESD 256. panta 1. punkta otrās daļas un Eiropas Savienības Tiesas statūtu 58. panta pirmās daļas izriet, ka apelācijas sūdzību var iesniegt vienīgi par tiesību jautājumiem. Tādējādi vienīgi Vispārējās tiesas kompetencē ir konstatēt un izvērtēt atbilstošos faktus, kā arī izvērtēt pierādījumus. Tātad šo faktu un šo pierādījumu vērtējums, izņemot to sagrozišanas gadījumus, nav tiesību jautājums, kas būtu pakļauts pārbaudei Tiesā apelācijas tiesvedībā (spriedums, 2019. gada 13. novembris, *Outsource Professional Services/EUIPO*, C-528/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:961, 47. punkts).
- 102 Turklāt šādai sagrozišanai acīmredzami jāizriet no lietas materiāliem, no jauna neizvērtējot faktus un pierādījumus. Apelācijas sūdzības iesniedzējam ir precīzi jānorāda elementi, kurus Vispārējā tiesa esot sagrozījusi, un jāpierāda kļūdas analizē, kuru dēļ tā savā vērtējumā esot pieļāvusi šo sagrozišanu (spriedums, 2019. gada 13. novembris, *Outsource Professional Services/EUIPO*, C-528/18 P, nav publicēts, EU:C:2019:961, 48. punkts).

- 103 *Tulli Allan Burlington* būtībā apgalvo, ka tad, ja Vispārējā tiesa būtu ņēmusi vērā pierādījumus, kas iesniegti tādā veidā, tai būtu bijis jāsecina, ka ir pierādīta apzīmējuma maldinoša izmantošana. Tomēr ir jākonstatē, ka, šādi rīkodamās, *Tulli Allan Burlington* tikai kritizē pārsūdzētajos spriedumos veikto faktu vērtējumu un nesniedz nevienu pierādījumu, kas apstiprinātu, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus vai atbilstošos pierādījumus.
- 104 No tā izriet, ka otrā pamata otrā daļa ir jānoraida kā nepieņemama.
- 105 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, otrais apelācijas sūdzību pamatojumā izvirzītais pamats ir jānoraida kā daļēji nepamatots un daļēji nepieņemams.

Par apelācijas sūdzību trešo pamatu

Lietas dalībnieku argumenti

- 106 Apelācijas sūdzības pamatojumam izvirzītais trešais pamats attiecas uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu. Šis pamats ir iedalīts četrās daļās.
- 107 Trešā pamata pirmajā daļā *Tulli Allan Burlington* norāda, ka Tiesa 2017. gada 11. oktobra spriedumā *EUIPO/Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750, 48. punkts) ir nospriedusi, ka no sprieduma “Praktiker” izrietošā prasība, saskaņā ar kuru preču zīmes, kas apzīmē mazumtirdzniecības pakalpojumus, reģistrācijas pieteikuma iesniedzējam ir jāprecizē preču, uz kurām attiecas šie pakalpojumi, veids, nav piemērojama preču zīmēm, kas ir reģistrētas pirms šī sprieduma. Turklāt tā apgalvo, ka judikatūra, kas izriet no 2017. gada 11. oktobra sprieduma *EUIPO/Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750), saskaņā ar tiesiskās drošības principu būtu jāpiemēro arī preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem, kuri bija publicēti sprieduma *Praktiker* datumā, kā arī tiem, kuri jau bija iesniegti un kurus *EUIPO* nav lūdzis grozīt. Tādējādi spriedums *Praktiker* neesot piemērojams nevienai no agrākajām preču zīmēm, pretēji tam, ko pārsūdzētajos spriedumos ir nolēmusi Vispārējā tiesa.
- 108 Trešā pamata otrajā daļā *Tulli Allan Burlington* apgalvo, ka Vispārējā tiesa katrā ziņā ir pieļāvusi kļūdu sprieduma *Praktiker* analizē. Šī sprieduma tvērums esot ļoti ierobežots, jo tas konkrēti attiecoties tikai uz precēm, kas ir aptvertas ar mazumtirdzniecības pakalpojumiem, un nevarot tikt piemērots preču zīmēm, kas aptver tirdzniecības galerijas pakalpojumus.
- 109 Trešā pamata trešajā daļā *Tulli Allan Burlington* uzskata, ka, pat ja agrākās preču zīmes patiešām ietilptu sprieduma *Praktiker* piemērošanas jomā, Vispārējā tiesa ir kļūdaini secinājusi, ka šis spriedums noteikti liedz izdarīt secinājumu par apzīmējumu līdzības esamību. Proti, minētajā spriedumā šāds ierobežojums neesot noteikts, jo tajā vienkārši esot sniegtas norādes par reģistrācijas formu, kas atvieglotu maldinošas līdzības novērtējumu, bet neliedzot agrākās preču zīmes īpašniekam atsaukties uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto aizsardzību attiecībā uz vēlāku maldinoši līdzīgu reģistrāciju.
- 110 Trešā pamata ceturtajā daļā *Tulli Allan Burlington* norāda, ka, kļūdaini interpretējot spriedumu *Praktiker*, Vispārējā tiesa nav veikusi sajaukšanas iespējas vērtējumu vai nav nodevusi lietas atpakaļ Apelācijas ceturtajai padomei, lai tā varētu novērtēt šo iespēju.
- 111 *Burlington Fashion* uzskata, ka apelācijas sūdzību trešais pamats ir pilnībā jānoraida.
- 112 Pirmkārt, pretēji tam, ko apgalvo *Tulli Allan Burlington*, pakalpojumi, kas aptverti ar agrākajām preču zīmēm, ietilpstot kategorijā “mazumtirdzniecības pakalpojumi”. Vispārējā tiesa esot pamatoti nospriedusi, ka šie pakalpojumi ietilpst šajā kategorijā.

- 113 Otrkārt, 2017. gada 11. oktobra spriedums *EUIPO/Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750) neļaujot atspēkot pārsūdzēto spriedumu 71. punktā izklāstīto Vispārējās tiesas secinājumu. No vienas puses, šajā spriedumā Tiesa esot precizējusi, ka spriedums *Praktiker* ir piemērojams vienīgi preču zīmēm, kas reģistrētas pirms tā pasludināšanas datuma, bet tas tā neesot agrākās Eiropas Savienības preču zīmes gadījumā. No otras puses, pat ja spriedums *Praktiker* nav tieši piemērojams trim agrākajām Lielbritānijas preču zīmēm, Tiesa 2017. gada 11. oktobra spriedumā *EUIPO/Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750) esot apstiprinājusi, ka ir jāņem vērā tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi.
- 114 *EUIPO* uzskata, ka daži ar apelācijas sūdzību trešo pamatu saistīti argumenti ir pamatoti, bet vienīgi attiecībā uz trim agrākajām Lielbritānijas preču zīmēm, izslēdzot agrāko Eiropas Savienības preču zīmi.
- 115 Pirmām kārtām Vispārējā tiesa esot pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā esot piemērojusi spriedumu *Praktiker*, lai gan judikatūra, kas izriet no šī sprieduma, nebija atbilstoša, lai atrisinātu attiecīgās lietas, ņemot vērā trīs agrākās Lielbritānijas preču zīmes. *EUIPO* šajā ziņā norāda, ka 2017. gada 11. oktobra spriedumā *EUIPO/Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750) Tiesa ir uzskatījusi, ka no sprieduma *Praktiker* izriet, ka pirms šī sprieduma pasludināšanas reģistrētas preču zīmes aizsardzības apjomu nevar ietekmēt no tā izrietošā judikatūra, jo šis spriedums attiecas tikai uz jauniem reģistrācijas pieteikumiem.
- 116 Tādējādi Tiesa esot skaidri noraidījusi jebkādu sprieduma *Praktiker* atpakaļejošo spēku attiecībā uz preču zīmēm, kas jau bija reģistrētas pirms tā pasludināšanas datuma. Šajās lietās visas trīs agrākās Lielbritānijas preču zīmes esot reģistrētas 2003. gadā, proti, labu laiku pirms šī sprieduma pasludināšanas 2005. gada 7. jūlijā.
- 117 Vispārējās tiesas izdarītie konstatējumi pārsūdzētajos spriedumos, kuros secināts, ka ar reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm apzīmētās preces un tirdzniecības galeriju pakalpojumi ir atšķirīgi, esot balstīti uz kļūdainu pieņēmumu, saskaņā ar kuru judikatūra, kas izriet no sprieduma *Praktiker*, ir piemērojama šajā lietā.
- 118 Līdz ar to *EUIPO* uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, piemērojot no šī sprieduma izrietošo judikatūru trim agrākajām Lielbritānijas preču zīmēm.
- 119 Otrām kārtām Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā arī lūgumus sniegt pierādījumus par trīs agrāko Lielbritānijas preču zīmju izmantošanu. *EUIPO* norāda, pirmkārt, ka Iebildumu nodaļa bija apmierinājusi iebildumus, pamatojoties tikai uz agrāko Eiropas Savienības preču zīmi, un uzskatīja, ka procesuālās ekonomijas apsvērumu dēļ attiecībā uz šīm trim preču zīmēm iesniegto izmantošanas pierādījumu pārbaude nav nepieciešama. Otrkārt, *EUIPO* norāda, ka Apelācijas ceturtā padome, neizskatīdama lūgumus sniegt pierādījumus par šo izmantošanu, ir atcēlusi Iebildumu nodaļas lēmumus un noraidījusi iebildumus attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, konstatējot – sīkāk neprecizējama –, ka apstrīdētās preces nav līdzīgas 35. klasē Nicas nolīguma izpratnē ietilpstošajiem tirdzniecības galerijas pakalpojumiem.
- 120 Taču lūgumu sniegt pierādījumus par izmantošanu izskatīšana, iespējams, būtu ļāvusi noteikt konkrētās preces, kas ir *Tulli Allan Burlington* “tirdzniecības galerijas/mazumtirdzniecības pakalpojumu”, kuri sniegti, izmantojot trīs agrākās Lielbritānijas preču zīmes, priekšmets. Šo trīs agrāko preču zīmju precīzu tvērumu esot bijis iespējams noteikt, ciktāl esot bijis iespējams noteikt konkrētās preces, ko aptver komerciālās galerijas pakalpojumi. Tas izrietot gan no Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkta, gan no 2017. gada 11. oktobra sprieduma *EUIPO/Cactus* (C-501/15 P, EU:C:2017:750, 50. punkts).

121 No tā izrietot, ka Apelācijas ceturtā padome, nepārbaudīdama trīs agrāko Lielbritānijas preču zīmju izmantošanas pierādījumus, kad tā preču atšķirīguma dēļ noraidīja apelācijas sūdzības, kas pamatotas ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, esot pieļāvusi tiesību kļūdu, ko Vispārējā tiesa esot arī atkārtojusi. *EUIPO* savukārt uzskata, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi tiesību kļūdu attiecībā uz sajaukšanas iespējas vērtējumu saistībā ar agrāko Eiropas Savienības preču zīmi.

122 Pārējos argumentus *EUIPO* lūdz noraidīt.

Tiesas vērtējums

123 Ar trešā pamata dažātajām daļām, kuras ir jāizskata kopā, *Tulli Allan Burlington* būtībā pārmet Vispārējai tiesai, ka tā ir pieļāvusi tiesību kļūdu, jo tā esot kļūdaini balstījusies uz spriedumu *Praktiker*, lai pārsūdzēto spriedumu 71. punktā uzskatītu, ka nav iespējams konstatēt līdzību vai papildinošo raksturu starp pakalpojumiem, ko aptver agrākās preču zīmes, un precēm, ko aptver reģistrācijai pieteiktās preču zīmes.

124 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka attiecībā uz mazumtirdzniecības pakalpojumiem, kas Nicas nolīguma izpratnē ietilpst 35. klasē, Tiesa ir nospriedusi, ka mazumtirdzniecības mērķis ir preču pārdošana patērētājiem. Šīs darbības tostarp sastāv no to preču sortimenta izvēles, kuras tiek piedāvātas pārdošanā, un dažādu pakalpojumu piedāvāšanas, kas mudina patērētāju slēgt darījumu (šajā nozīmē skat. spriedumu *Praktiker*, 34. punkts).

125 Turklāt ir jānorāda, ka paskaidrojošajā piezīmē attiecībā uz 35. klasi Nicas nolīguma izpratnē ir precizēts, ka šajā klasē tostarp ietilpst dažādu preču atlase un izvietošana (izņemot to transportu) citu personu labā, lai dotu patērētājiem iespēju šīs preces ērti aplūkot un iegādāties. Šādus pakalpojumus var sniegt mazumtirdzniecības veikalos, vairumtirdzniecības vietās, tirdzniecības automātos un pēc katalogiem ar pasta vai elektronisko saziņas līdzekļu starpniecību, piemēram, izmantojot tīmekļa vietnes vai iepirkšanās programmas televīzijā.

126 No šīs paskaidrojošās piezīmes izriet, ka jēdziens “mazumtirdzniecības pakalpojumi” norāda uz trim būtiskām īpašībām, proti, pirmkārt, ka šo pakalpojumu priekšmets ir preču pārdošana patērētājiem, otrkārt, ka tie tiek sniegti patērētājam, lai patērētājs varētu ērti aplūkot un iegādāties šīs preces, un, treškārt, ka tie tiek sniegti trešo personu labā.

127 No tā izriet, ka jēdziens “mazumtirdzniecības pakalpojumi” aptver pakalpojumus, kuri ir paredzēti patērētājiem un kurus veido – mazumtirgotāju vārdā, kuri atrodas tirdzniecības galerijas veikalos, – dažādu preču grupēšana, izmantojot veikalu klāstu, kas ļauj patērētājam tās ērti apskatīt un iegādāties, kā arī dažādu pakalpojumu piedāvāšana, kuri atšķiras no pārdošanas darījuma un kuru mērķis ir likt patērētājam iegādāties preces, kas tiek pārdotas šajos veikalos.

128 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, kā Vispārējā tiesa pārsūdzēto spriedumu 32. punktā ir pamatoti nospriedusi, ka Tiesas sprieduma *Praktiker* 34. punktā veiktā interpretācija neļauj apgalvot, ka tirdzniecības galeriju vai tirdzniecības centru sniegtie pakalpojumi pēc būtības ir izslēgti no jēdziena “mazumtirdzniecības pakalpojumi”, kas definēts 35. klasē Nicas nolīguma izpratnē, piemērošanas jomas.

129 Tāpat Vispārējā tiesa pārsūdzēto spriedumu 33. punktā pamatoti ir norādījusi, ka Tiesas sprieduma *Praktiker* 34. punktā veiktā interpretācija ir pretrunā apgalvojumam, saskaņā ar kuru tirdzniecības galerijas pakalpojumi galvenokārt attiecas tikai uz nekustamā īpašuma izīrēšanas un pārvaldīšanas pakalpojumiem. Tā norāda, ka minētajā sprieduma *Praktiker* punktā norādītais jēdziens “dažādi pakalpojumi” noteikti ietver tirdzniecības galerijas organizētos pakalpojumus, lai saglabātu šādas tirdzniecības vietas pievilcību un praktiskās priekšrocības, jo mērķis ir ļaut klientiem, kuriem ir interese par dažādām precēm, tās ērti apskatīt un iegādāties veikalu klāstā.

- 130 Līdz ar to Vispārējā tiesa pārsūdzēto spriedumu 34. punktā varēja pamatoti nospriest, ka jēdziens “mazumtirdzniecības pakalpojumi” ietver pakalpojumus, ko tirdzniecības galerija sniedz patērētājiem, lai ļautu pēdējiem minētajiem šīs preces aplūkot un iegādāties, un mazumtirgotājiem, kas atrodas attiecīgajā galerijā.
- 131 Pārsūdzēto spriedumu 70. un 71. punktā Vispārējā tiesa pauda uzskatu, ka attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35. klasē Nicas nolīguma izpratnē, Savienības tiesa ir konstatējusi, ka saistībā ar mazumtirdzniecības pakalpojumiem ir nepieciešams, lai pārdošanai piedāvātās preces tiktu precīzi definētas. No tā Vispārējā tiesa secināja, ka, nepastāvot nekādi precīzai norādei par precēm, kuras var tikt tirgotas dažādos tādu galeriju veidojošajos veikalos kā *Burlington Arcade* galerija, nevar notikt nekāda šo pēdējo minēto veikalu asociēšana ar reģistrācijai pieteiktās preču zīmes precēm, jo *Tulliallan Burlington* izskatāmajā lietā saistībā ar luksusa precēm sniegtā definīcija nebija pietiekama, lai precizētu, par kādām precēm ir runa. Tātad, Vispārējās tiesas ieskatā, tā kā nav šāda precizējuma, nav iespējams pierādīt līdzību vai papildinošo raksturu starp pakalpojumiem, kas aptverti ar agrākajām preču zīmēm, un precēm, kas aptvertas ar reģistrācijai pieteiktām preču zīmēm.
- 132 Šajā ziņā ir jānorāda, ka, protams, Tiesa ir nospriedusi, ka preču zīmes reģistrēšanas vajadzībām, kas aptver saistībā ar mazumtirdzniecību sniegtus pakalpojumus, nav jāprecizē, konkrēti attiecībā uz kuru pakalpojumu vai kuriem pakalpojumiem reģistrācija tiek lūgta, tomēr pieteicējam ir jāuzliek pienākums precīzi noteikt preces vai preču tipus, uz ko šie pakalpojumi attiecas (spriedums *Praktiker*, 49. un 50. punkts).
- 133 Tomēr, pirmkārt, Tiesa ir precizējusi, ka judikatūra, kas izriet no sprieduma *Praktiker*, attiecas tikai uz preču zīmju reģistrācijas pieteikumiem un neattiecas uz to preču zīmju aizsardzību, kuras reģistrētas minētā sprieduma pasludināšanas dienā (spriedums, 2017. gada 11. oktobris, *EUIPO/Cactus*, C-501/15 P, EU:C:2017:750, 45. punkts). Tā kā šajā gadījumā trīs agrākās *Tulliallan Burlington* Lielbritānijas preču zīmes, uz kurām pēdējā minētā atsaucās savu iebildumu pamatojumam, tika reģistrētas pirms sprieduma *Praktiker* pasludināšanas datuma, uz tām katrā ziņā neattiecas no šī sprieduma izrietošais pienākums.
- 134 Otrkārt, no sprieduma *Praktiker* apsvērumiem, kas minēti šī sprieduma 132. punktā, nevar secināt, ka tad, ja uz preču zīmi, kura attiecas uz mazumtirdzniecības pakalpojumiem un kura reģistrēta pēc šī sprieduma pasludināšanas, atsaucas Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā iebildumu pamata atbalstam, šo iebildumu pamatojumu uzreiz var noraidīt, vienkārši norādot uz to, ka nav nekādu precīzu norāžu uz precēm, uz kurām var attiekties mazumtirdzniecības pakalpojumi, kas aptverti ar agrāko preču zīmi.
- 135 Šādi rīkojoties, tiktu liegta iespēja uz agrāko preču zīmi atsaukties iebildumos, lai novērstu identiskas vai līdzīgas preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz līdzīgām precēm vai pakalpojumiem, un līdz ar to netiktu atzīta jebkāda tās atšķirtspēja, lai gan šī preču zīme joprojām ir reģistrēta un nav atzīta tās spēkā neesamība kāda no Regulā Nr. 207/2009 paredzētajiem iemesliem dēļ.
- 136 Turklāt, kā to būtībā norāda *EUIPO*, ar lūgumu sniegt pierādījumus par agrākas preču zīmes faktisku izmantošanu Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkta izpratnē ir iespējams noteikt konkrētas preces, kas ir aptvertas ar pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir tikusi izmantota agrākā preču zīme, un līdz ar to, piemērojot šī punkta pēdējo teikumu, iebildumu izskatīšanas nolūkā ņemt vērā tikai šīs preces.
- 137 Tādējādi no visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka, pārsūdzēto spriedumu 71. punktā konstatējuma, ka fakts, ka nav nekādu precīzu norāžu par precēm, kuras var tikt pārdotas dažādos veikalos, kas veido tādu tirdzniecības galeriju kā tā, uz kuru attiecas agrākās preču zīmes, liedz jebkādu asociāciju starp pēdējām minētajām un ar reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm aptvertajām precēm, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu. Līdz ar to trešais apelācijas sūdzības pamats ir jāapmierina, turklāt nav vajadzības izvērtēt pārējos *Tulliallan Burlington* argumentus.

Par prasībām pirmajā instancē

- 138 Atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. panta pirmajai daļai Vispārējās tiesas sprieduma atcelšanas gadījumā Tiesa pati var taisīt galīgo spriedumu lietā, ja strīds ir izskatāmā stāvoklī. Tā tas ir izskatāmajās četrās lietās.
- 139 Ar Vispārējā tiesā iesniegtā prasības pieteikuma pirmo pamatu *Tulli Allan Burlington* būtībā pārmeta Apelācijas ceturtajai padomei, ka tā ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punktu.
- 140 It īpaši Apelācijas ceturtā padome esot pieļāvusi interpretācijas kļūdu attiecībā uz jēdzienu “mazumtirdzniecības pakalpojumi”, kurš aptver daļu no pakalpojumiem, kas ietilpst 35. klasē Nicas nolīguma izpratnē, un attiecībā uz kuru agrāko preču zīmju reputācija netika pierādīta.
- 141 Turklāt ar šī prasības pieteikuma trešo pamatu *Tulli Allan Burlington* būtībā pārmet Apelācijas ceturtajai padomei, ka tā ir pārkāpusi šīs regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, tostarp tādēļ, ka tā nav ņēmusi vērā, ka patērētāji, kuriem ir domāti tās tirdzniecības galerijas pakalpojumi, ir tie paši, kuriem ir paredzētas ar reģistrācijai pieteiktajām preču zīmēm aptvertās preces.
- 142 Apelācijas ceturtā padome apstrīdēto lēmumu 18. punktā pauda uzskatu, ka *Tulli Allan Burlington* darbība nav saistīta ar mazumtirdzniecības darbību un šo darbību veido vienīgi veikalu un biroju iznomāšana tās tirdzniecības galerijā. Tā secināja, ka *Tulli Allan Burlington* saviem klientiem sniedz tikai nekustamā īpašuma pārvaldības pakalpojumus, nevis mazumtirdzniecības pakalpojumus.
- 143 Šajā ziņā no šī sprieduma 124.–127. punkta izriet, ka jēdziens “mazumtirdzniecības pakalpojumi” tostarp ietver pakalpojumus, ko tirdzniecības galerija sniedz patērētājiem, lai pēdējiem minētajiem dotu iespēju ērti aplūkot un iegādāties preces, un mazumtirgotājiem, kas atrodas attiecīgajā galerijā.
- 144 No tā izriet, ka, izmantodama jēdziena “mazumtirdzniecības pakalpojumi” šauru definīciju un neņemdam vērā to, ka *Tulli Allan Burlington* sniedza šādus pakalpojumus, Apelācijas ceturtā padome, pirmkārt, ir pieļāvusi tiesību kļūdu, piešķirot šim jēdzienam pārāk šauru nozīmi, un, otrkārt, nav pareizi kvalificējusi faktiskos apstākļus.
- 145 Līdz ar to apelācijas sūdzības pirmais un trešais pamats ir jāapmierina un apstrīdētie lēmumi ir jāatceļ, nepārbaudot pārējos prasības pieteikuma pamatus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 146 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība ir pamatota un Tiesa lietā taisa galīgo spriedumu, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem.
- 147 Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 148 Tā kā *Tulli Allan Burlington* ir prasījusi piespriet *EUIPO* un *Burlington Fashion* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tiem spriedums ir nelabvēlīgs, tiem ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un vienādās daļās atlīdzināt *Tulli Allan Burlington* tiesāšanās izdevumus gan saistībā ar tiesvedībām lietās no T-120/16 līdz T-123/16, gan saistībā ar apelācijas tiesvedībām.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtnā palāta) nospriež:

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2017. gada 6. decembra spriedumu *Tulli Allan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion* (“Burlington”) (T-120/16, EU:T:2017:873), 2017. gada 6. decembra spriedumu *Tulli Allan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion* (“BURLINGTON THE ORIGINAL”) (T-121/16, nav publicēts, EU:T:2017:872), 2017. gada 6. decembra spriedumu *Tulli Allan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion* (“Burlington”) (T-122/16, nav publicēts, EU:T:2017:871) un 2017. gada 6. decembra spriedumu *Tulli Allan Burlington/EUIPO – Burlington Fashion* (“BURLINGTON”) (T-123/16, nav publicēts, EU:T:2017:870).
- 2) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtnās padomes 2016. gada 11. janvāra lēmumus lietās R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 un R 1635/2013-4 attiecībā uz četriem iebildumu procesiem starp *Tulli Allan Burlington Ltd* un *Burlington Fashion GmbH*.
- 3) *Burlington Fashion GmbH* un Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī vienādās daļās atlīdzina *Tulli Allan Burlington Ltd* tiesāšanās izdevumus gan saistībā ar tiesvedībām pirmajā instancē lietās no T-120/16 līdz T-123/16, gan saistībā ar apelācijas tiesvedībām.

[Paraksti]